

Η οικογένεια στην Εθνεγερσία του 1821

Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ του 1821, και μάλιστα η πολύτεκνη, ήταν εκείνη που τροφοδότησε και τροφοδοτούσε συνεχώς τον αγώνα στην Εθνική Επανάσταση. Το πλήθος των παιδιών που πλημμύριζε το σπίτι ήταν η κινητήρια δύναμη του αγώνα, η προϋπόθεση της ελευθερίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι οι Τούρκοι προσπαθούσαν να αφανίσουν τους Έλληνες -τους ραγιάδες- με τις σφαγές, τις λεπλασίες, τους βιασμούς, τους κατατρεγμούς κλπ., το έθνος όμως ανθίστατο και οι Ελληνίδες μητέρες έφερναν στον κόσμο καινούργια βλαστάρια.

Στην απογραφή του 1861, δηλαδή 40 χρόνια μετά την Εθνική Επανάσταση, η Ελλάδα είχε πληθυσμό 1.096.810 κατοίκους. Μόνο το 3,36% ήταν άνω των 65 ετών, ενώ οι νέοι ηλικίας μέχρι 25 ετών αποτελούσαν το 57,86%! Διακόσια χρόνια μετά, τα παιδιά ως 14 ετών αντιπροσωπεύουν το 14,2% και οι άνω των 65 ετών το 22,3%, με στοιχεία της ΕΛ.ΣΤΑΤ. της 20ής/12/2020.

Μπορεί οι Έλληνες να υπέφεραν τα πάνδεινα από τους τυράννους Τούρκους, να ζούσαν μέσα στη φτώχεια, αλλά, όπως έλεγε ο αρχηγός της Εθνικής Επανάστασης, ο θρυλικός Γέρος του Μοριά, Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, «Οι καλύβες ήταν γεμάτες παιδιά», και καθόρισε ο ίδιος τον σκοπό του αγώνα «υπέρ πίστεως και πατριδος». Ο Γέρος του Μοριά έλεγε: «Ο κόσμος μάς έλεγε τρελούς. Ημείς, αν δεν είμεθα τρελοί, δεν εκάμαμεν την επανάστασιν, διατί ηθέλαμεν συλλογισθή πρώτον διά πολεμοφόδια, καβαλαρία μας, πυροβολικό μας, πυριποθήκας μας, τα μαγαζιά μας, ηθέλαμεν λογαριάσει την δύναμιν την εδική μας την τούρκικη δύναμιν». Η συμμετοχή των συζύγων των αγωνιστών ήταν επίσης καθοριστικής σημασίας. Οι γυναίκες, σύζυγοι, μητέρες, ενίσχυαν το πνεύμα της

ομόνοιας και της θυσίας που επικρατούσε. Το αξιόλογο γεγονός μνημονεύει ο Σπύρος Μελάς στο έργο του «Ο Γέρος του Μοριά» (σ. 428), αναφερόμενος στα γεγονότα πριν από την καταστροφή του Δράμαλη: «Ο Κολοκοτρώνης πίσω, στα νερά του Αχλαδόκαμμου, συγκεντρώνει δυνάμεις... Ο ενθουσιασμός είναι τώρα τόσος, που οι γυναίκες τρέχουν στη στιγμή με φορτώματα και μ' όλους τους άντρες του χωριού, αρματωμένους, μπροστά:

- Να τους άνδρες μας -λένε στον Κολοκοτρώνη- να τους πάρεις στον πόλεμο. Κι αν δεν είναι παλικάρια, να βγάλουν τ' άρματα να τα φορέσουμ' εμείς, τέτοιους άντρες δεν τους θέλουμε.

Ο αρχηγός και ο Παπαφλέσσας γέλασαν, τις ευχαρίστησαν, κράτησαν τους άντρες και τις έστειλαν στα σπίτια τους».

Όταν οι Τούρκοι είχαν συλλάβει τον πατέρα του θρυλικού ήρωα Νικητάρη του Τουρκοφάγου, ο γερο-Σταματέλος ζήτησε να φονεύσουν αυτόν και να σωθεί ο μικρός γιος του. Οι Τούρκοι δεν το δέχθηκαν και τον αποκεφάλισαν μπροστά στα μάτια του παιδιού του. Όταν ήλθε η ώρα του μικρού, του πρότειναν να αλλαξοπιστήσει, για να γλιτώσει τη ζωή του. Όμως, αυτός, με τόλμη και φρόνηση ώριμου ανθρώπου, τους απάντησε: «Θα πάω εκεί που πήγε και ο πατέρας μου. Δεν αρνούμαι την πίστη μου».

Αυτή ήταν η δύναμη της οικογένειας των Ελλήνων του 1821, έτσι έμεινε όρθια η Επανάσταση και χάρη σε αυτούς ζούμε εμείς ελεύθεροι σήμερα.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΘΕΟΤΟΚΑΤΟΣ

Επιτ. δικηγόρος, πρόεδρος της Ανωτάτης Συνομοσπονδίας

Πολυτέκνων Ελλάδος